

۱۳ اردیبهشت ماه ، «روز جهانی آزادی مطبوعات»؛

نقش مهم رسانه ها در هدایت کردن افکار عموم

غزاله ماندگاری

رسانه ها، مهم ترین عنصر ارتباط جمعی در دنیای امروز به شمار می روند. گستردگی اخبار و اطلاعات روزنامه در هر جامعه باعث شده که مطبوعات مشرئمر واقع شوند. به طور کلی، مطبوعات، چارچوبی است که افکار و عقاید گوناگون در آن گنجانده می شود. از آنجایی که مطبوعات، هم انعکاس دهنده افکار گردانندگان آن و هم نشان دهنده نظرات مخاطبان هستند، نقش مهمی در ایجاد مشارکت حداکثری جوامع نوین ایفا می کنند، در همین راستا مسیر این هدایت می بایست در چهار چوب تدوین شده معارف دینی و اطلاع رسانی صبح و شایسته باشد.پس می توان نتیجه گرفت که توجه به ارزش های انسانی، اسلامی، انقلابی، اخلاقی و غیره باید سرلوحه همه فعالیت های مطبوعات باشد. مقام معظم رهبری درباره مطبوعات می فرمایند: «مهم ترین وظیفه مطبوعات در نظام اسلامی، نقش فرهنگی آنان در معرفی و دفاع از ارزش ها و آرمان های مورد قبول این امت انقلابی و بالا بردن سطح آگاهی و معرفت آنان است. سرمایه اصلی هر رسانه، اعتماد عمومی است که از طریق اعتنا به ارزش ها و اعتقادات اکثریت جامعه، یعنی اقشار متدین و وفادار به انقلاب، و حفظ کرامت و شرافت نظام و صداقت در بیان به دست می آید». در ادامه به مناسبت روز جهانی آزادی مطبوعات، به تاریخچه مختصری از مطبوعات می پردازیم.

• علت نامگذاری

مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۲۰ دسامبر ۱۹۹۳ میلادی در چهل و هشتمین اجلاس خود طی مصوبه ۴۸/۴۳۲، روز سوم ماه مه هر سال را به عنوان «روز جهانی آزادی مطبوعات» اعلام کرد. به پیشنهاد یونسکو و تصویب مجمع عمومی سازمان ملل در نوامبر ۱۹۹۱ میلادی روز سوم ماه مه هر سال به عنوان روز جهانی مطبوعات شناخته شده است. امروزه، مطبوعات در زمینه ی مسائل تحلیلی، سرعت در اطلاع رسانی، حرکت و پیش بینی برخی از وقایع و رویدادها و ارائه آگاهی های لازم به جامعه، برای بالابردن حساسیت مردم نسبت به واقعات اجتماعی، نقش بسزایی دارند.

• پیشینه مطبوعات

سلاطین هخامنشی، ساسانی و سلسله های پادشاهان قدیم از طریق سنگ نوشته ها و جنگ نامه ها، پیروزی و وقایع مهم زمان خود را حک می کردند. اما پس از آن، در آغاز سده پنجم هجری و روزگار سلطان محمود غزنوی در غزنین، روزنامه ای به نام روزنامه «ایام» یا برخی از جراید به همین نام در عراق و شام و به روزگار نظامی گنجوی و پیش از او در شهر گنجه و جاهای دیگر جریدهادی وجود داشته است.

همچنین در زمان سزار، روزنامه ای به نام «اکتادیورنای» به طور خطی دست نوشته و در فرانسه اخبار ادبی «نول لیتر» شامل افسانه ها و قطعه های نظم و نثر و قصائد ستایشگران هیات حاکمه روز در دسترس عموم نهاده می شد. این روزنامه ها در واقع کارنامه ی شهپار عصر را در برداشت تا مردم

آنها را بخوانند و کارهای انجام یافته را بدانند.

ترکان عثمانی کلمه ی «وقایع» را که جمع «واقعه» به معنی رویداد است به جای روزنامه به کار بردند، چنانچه قدیمی ترین روزنامه ای که در سال ۱۸۰۳ در استامبول تأسیس شد، «تقویم وقایع» نام داشت. در هندوستان «کاغذ اخبار» مانند: «مرآت الاخبار، شمس الاخبار، سید الاخبار» و نظایر آنها را به کار بردند. عربها آن را ورقه خبریه، اوراق حوادث و رساله خبریه نامیدند. درمصر و لبنان کلمه ی جریده، مجله و صحیفه را مانند «الصحافه» به کار گرفتند.

در ایران، در آغاز کلمه ی «اخبار» و «کاغذ اخبار» به کار رفت و اولین تصویر در نشریه ی میرزا صالح که نخستین نمونه محسوب می شد به تقلید از هندیان به کار رفت، اما در موقع تأسیس روزنامه رسمی دولتی، در زمان وزارت امیرکبیر کلمه ی «وقایع» را مانند نام «دارالفنون» از عثمانی ها گرفتند و با اضافه کردن کلمه ی اتفاقیه آن را «وقایع اتفاقیه» نامیدند. به تدریج کلمه ی روزنامه که در معانی مشابه دیگری معمول بود در برابر ژورنال فرانسه متداول شد و دارای مفهوم تازه ای گردید.

• آزادی مطبوعات

آزادی مطبوعات بر مبنای حقوق بشر، و حافظ آزادی های دیگر است. رعایت حقوق بشر در غیاب آزادی بیان ممکن نیست و آزادی ها بدون این که از طریق مطبوعات تقویت و تضمین شود، دوام نمی آورد و به مرور در زیر چرخ های سنگین استعمار و استبداد، از بین خواهد رفت. آزادی مطبوعات از بزرگ ترین دستاوردهای انقلاب اسلامی است. نقش آفرینی مطبوعات در دو دهه گذشته، در طول تاریخ ۱۶۰ ساله مطبوعات ایران، سابقه نداشته است. در این بحثی نیست، اما باید توجه داشت که این آزادی مطلق نیست؛ بلکه محدود است و مجموعه ای از معیارهای قانونی و باورهای دینی و ملی وجود دارند که باید رعایت شوند.

• تاریخچه روزنامه نگاری در ایران

روزنامه نگاری در ایران به صورت امروزی از زمان ناصرالدین شاه آغاز و روزنامه هفتگی وقایع اتفاقیه که در سال سوم سلطنت وی یعنی به سال ۱۱۹۰ هـ. ق زیر نظر میرزا تقی خان امیرنظام منتشر شد نخستین روزنامه ایران بود.

در سال ۱۲۷۷ هـ. ق، روزنامه ی دولت علیه ایران که نشریه ای مصور بود زیر نظر صنیع الدین انتشار یافت. بعدها این روزنامه به نام «روزنامه دولتی» خوانده شد. انتشار این

«اسب سفید بالدار» خلاقانه ترین فیلم جشنواره کانادایی

فیلم کوتاه «اسب سفید بالدار» جایزه خلاقانه ترین فیلم را از داوران جوان، جشنواره «ریل تو ریل» کانادا دریافت کرد.

به گزارش ایسنا، پس از حضور فیلم کوتاه «اسب سفید بالدار» به کارگردانی مهیار ماندگار و تهیه کنندگی حمید رضا زبیر در جشنواره های «برلین»، «تیرانا»، «ازمیر» و «کمرا ایمج»، این فیلم از ۲۳مین دوره جشنواره «ریل تو ریل» کانادا جایزه خلاقانه ترین فیلم را از بخش داوران جوان ارشد دریافت کرد. این جشنواره با تمرکز بر فیلم های کودکان و نوجوانان هر ساله به صورت فیزیکی برگزار می شود اما امسال بخاطر شرایط ویژه کوید۱۹ به صورت آنلاین برگزار شد. پخش بین المللی این فیلم توسط شرکت AtoZinema به مدیریت آزاده مسیح زاده انجام می شود. در خلاصه داستان این اثر آمده است: طاهّا در جست و جوی عشق دوران کودکی به زادگاه جنگ زده اش باز می گردد؛ جایی که دخترک، بیست سال پیش از او خواسته بود که اسب سفید بالدار بشود. سپهر طهرانچی، حسن نجاریان، عسل شاکری، محمد بشیر، مهری آل آقا، آرش وزیرنظامی، هژیر مرادی بازیگرانی هستند که در این فیلم به ایفای نقش پرداختند.

معرفی کتاب

کمک نخواستیم؛ حداقل

جریمه نکنید!

♦ گروه هنری //

کرونا مثل هر صنعت دیگری، صنایع دستی را هم بی نصیب نگذاشته و با کاهش شدید فروش و تعطیلی نمایشگاه ها، بازار این حوزه بیش از پیش کساد شده و بسیاری از فعالان این حوزه را درگیر مشکلات معیشتی کرده است؛ این در حالی است که با گذشت بیش از یک سال از این شرایط، همچنان بسیاری از فعالان این حوزه از وضعیت موجود ناراضی هستند و عنوان می کنند که آنگونه که شایسته است از سوی متولیان امر مورد حمایت قرار نگرفته اند.

حمیدرضا میری، تولیدکننده صنایع دستی در حوزه سرامیک یکی از همین فعالان حوزه صنایع دستی است که درباره مشکلات فعالان این حوزه در دوران کرونا گفت وگو با ایسنا، اظهار می کند: در حال حاضر یکی از اصلی ترین مشکلات ما تهیه مواد اولیه است که به دلیل تحریم ها یا بسیار گران شده اند یا اصلا موجود نیستند. ما چندین ماه تلاش می کنیم تا یک محصول را تولید کنیم، اما در فرآیند تولید در تهیه مواد مورد نیاز به مشکل برمی خوریم.

او ادامه می دهد: در دوران کرونا طبیعتا تمام مشاغل دچار مشکل شدند که حوزه صنایع دستی نیز مستثنی نبوده است. در نتیجه در این مدت با توجه به شرایط موجود، فروشگاه هایی که با تولیدی ما همکاری داشتند با حضور در عرصه فروش آنلاین تلاش کردند که تا اندازه ای مشکل فروش را حل کنند. این فعال حوزه صنایع دستی درباره اقدامات متولیان امر برای تسهیل امور تولیدکنندگان و هنرمندان صنایع دستی نیز خاطرنشان می کند: باید این نکته را در نظر داشت در ماه هایی که به دلیل شرایط کرونایی، تعطیل بودیم، طبیعتا به مشکل پرداخت برخورد بودیم، اما نه تنها حمایتی از ما صورت نگرفت، بلکه برای تاخیر در پرداخت حق بیمه تأمین اجتماعی برخی همکاران، جریمه هم شدند.

به عناوین عجیب و غریب

آموزشگاه های بازیگری شک کنید!

♦ گروه هنری //

عناوین عجیب و غریب کلاس های بازیگری برخی آموزشگاه ها، نیاز به تغییر سرفصل های آموزشی تئاتر در دانشگاه و کارگاه های آنلاین در دوران کرونا از بحث های مورد توجه این روزهای تعدادی از تئاتری ها هستند.

در این روزهای کرونایی و تعطیلی سالن های تئاتر، فضای مجازی همچنان بستری برای کنار هم قرارگیری تئاتری ها است و اگرچه اجراهای آنلاین و تدارک اجرای نمایش به شیوه های مختلف در فضای مجازی، دیگر مانند ماه های ابتدایی شیوع کرونا در کشور نیست، اما بحث و گفت وگو هنوز برقرار است.

در تازه ترین گفت وگو موضوع «آموزش تئاتر؛ دانشگاه یا آموزشگاه های آزاد؟» با حضور کیومرث مرادی، مهراں امام بخش (مدیر گروه رشته نمایش دانشگاه آزاد تهران مرکز)، آیدا کیخایی، کاوه سجادی حسینی، توماج دانش بهزادی، مصطفّا کوشکی، مجید توکلی و محوریت بحث قرار گرفت.

مهراّن امام بخش با اشاره به مشکلات تئاتر دانشگاهی گفت: سرفصل های ما از سال ۶۲ هیچ تغییری نکرده است. البته غلط نیستند، اما قطعاً نیاز به تغییر داریم. ما در سیستم آموزشی با مدیرانی مواجه هستیم که تفکر مهندسی برای تمامی رشته های دانشگاهی دارند، آشنایی به رشته های هنری ندارند و من ناگزیرم کفش های آهنین بیوشم و در وزارت علوم تک به تک توجیه کنم که این رشته چیست و چه شرح درسی دارد. او افزود: استادی که بتواند نقشه راه درست به هنرجو بدهد استاد خوبی است، اما نمی تواند قول بدهد بعد از این ترم بازیگر یا کارگردان می شوی. توماج دانش بهزادی درباره آموزش بازیگری با اشاره به برگزاری کارگاه های آموزشی کوتاه مدت و اجرای نمایش در پایان این دوره در سالن های معتبر گفت: ورک شاپ های هفت، هشت جلسه ای برای افرادی که تازه می خواهند وارد این رشته شوند نیست.

وقتی هنرجو بعد از این دوره ی کوتاه وارد بازیگری می شود و روی صحنه یک سالن حرفه ای اجرا می رود، فکر می کند دیگر بازیگر شده و کار تمام است، با اینکه معتمد کار دانشگاه پرورش بازیگر نیست اما در ایران توصیه من به علاقمندان شروع از دانشگاه است. در این باره روح اله جعفری هم تأکید کرد: وظیفه دانشگاه هنرمند یا نیروی خلاقه هنری به وجود آوردن نیست، دانشگاه نظم و سرعت رسیدن به امر خلاقه و یادگیری را به وجود می آورد. دانشگاه هنرشناس و کارشناس تربیت می کند نه هنر خلاقه که البته وظیفه بزرگی است. / ایسنا

که شفاف نیست. برای نمونه شفافیت مالی برنامه هایی که انجمن هنرهای نمایشی در همکاری با یک اپلیکیشن برگزار کرد، مشخص نیست و یا چه میزان بودجه صرف راه اندازی تلویزیون تئاتر ایران شده است که بدون مشورت با فعالان این حوزه فعالیت خود را آغاز کرد و در نهایت بازخورد مناسبی هم نداشت و با مشکلات عدیده ای در پخش آنلاین نمایش ها در جشنواره تئاتر فجر روبرو بودیم. چرا به جای حمایت از هنرمندان تئاتر در این شرایط، برنامه های غیرشفاف تعریف می کنند. این بی برنامه گی و غیرشفاف بودن اعتماد را از هنرمندان ما گرفته است.